

Лис Микита

В «Новім Шляху» ред. І. Кедрин звернув увагу на небезпеку двоподілу української еміграції.

ДВІ УКРАЇНИ

Наші Екстремки

Перебільшено, перехвалено,
Перекричано, перешкварено,
Підфарбовано, підмальовано,
Підбудовано, підфорсовано,
Лиш прикрий посмак сахарини,
Лиш брак розсудку, середини.
Недороблено, недоучено,
Недописано, недокручено,
Недокінчено, незарублено,
Щось затрачено, десь загублено.
Під вишивкою для прикраси,
Лиш несмак, кваси та гримаси.

За парканцем суперлятива
Претенсій і нездарства злива.

І. ЖАК

«ЛИСОВІ МИКИТІ»
ЗАМІСТЬ МНОГОЛІТТЯ

Тридцять років «Лис Микита»,
мов вартовий, ходить
і поживу у народі
для себе знаходить.
В кожну щілину загляне,
свого носа встромить,
і про нього кажуть люди:
де не сій, то вродить.
Не міняє він стандартів,
своєї натури,
б'є, де зло чи зраду бачить,
хоч ласий на курн.
На угоду з ворогами
ти ніколи не зблудив,
горе тим, хто до співпраці
з ворогами нас водив.
Будь же далі, як і досі,
темні справи і хрунівство
витягай на сонце.
Тож дозволь, Вельможний Лисе,
закінчити цей привіт,
побажавши тобі щастя
на наступну копу літ!

Дериперо

НА ПОЛІТИЧНОМУ ПЕРЕЛАЗІ

— Великим успіхом американської політики було б те,
якби Вашингтонові вдалося помирити жидів з арабами!

— Ще більшим успіхом політики Вашингтону було б
те, якби йому вдалося помирити українців з українцями в
екзилі!

(Навколо призначення д-ра Магочі на професора новоствореної Катедри Укр. Студій при університеті в Торонто розгорілася палка полеміка — майже суматоха, поміж університетськими властями і українською громадою, що цю катедру фіндує. В полеміці беруть участь студенти, професори, громадяни, — що обох сторонах сцени. Полеміка ця драматична.)

КАЦЕНЯММЕР — або «Генговер»

По одному боці група університетських офіційних представників, між ними чомусь заблукався якийсь тупталенко. По другому боці — українські професори, студенти, громадяни-жертводавці, а теж декілька приятелів-неукраїнців. Посередині стоїть проф. Прицак.)

Університетські власті

Студенти, жертводавці,
учені-українці:

Магочі, ах, Магочі!
Роби, як сам захочеш,
пиши собі, як знаєш:
ось тут посаду маєш!
Ми добру штуку втяли,
у папа всіх заклали:
студентів і учених,
добродіїв тучених.
Студентам непотрібна
історія їх рідна.
Хай вчать економій!
Навіщо автономій?
Учені-українці!
Ні на одній сторінці
ви тут не протестуйте,
Авторитет шануйте!
Усі, що гроші дали
найкраще б замовчали,
їм зась і зась до того,
що вибрали Ми свого.

Магочі? Що? Магочі?
Ніхто тебе не хоче,
Ніхто тебе не знає.
Ти Русин, чи Мадяр є?
В Гарварді залишайся,
Торонтом не займайся.
Сиди собі удома,
бо ти тут ні при чому!
Прицак хай буде тихо,
і не шукає лиха.
Нікого не вспокоїть,
біди собі накоїть...
Скомплікувались справи
і нам не до забави:
інтрига політична,
злоба — академічна.
Як закінчиться діло
почате аж засміло?
Ніхто того не знає,
ніхто не розгадає!

(Шум і крики: «Ганьба! Заткайтеся!»)

ВСІ РІВНОЧАСНО:
Магочі, ой, Магочі!
Захоче?
Не захоче?

(Тут кінця нема, бо справа все ще колотиться.)
М-яв, М-яв!

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Дорогий "ЛИСЕ"!

Прагну описати Тобі дивний випадок, що трапився 26-го квітня ц. р. в Місті Братньої Любови під час ювілейного бенкету Т-ва "Рідна Школа", "не-наша", бо в нас ще є "Наша Рідна Школа", так би мовити, билскучо-відокремлена. Отож, майстер церемонії на цьому бенкеті, п. Ігор Шуст, віддаючи пошану померлим педагогам і виховникам молоді, згадав між ними так само проф. д-ра Петра Стерчо, котрий-то "покійник" в тому самому часі тяжко змагався з тарілкою доволі холодного м'ясива і готовився до привітального слова...

Помітивши незручність ситуації, або так зване "кві-прокво", шановний тостмайстер чемно вибачився перед "небькчиком", кажучи, що він властиво мав на думці іншого заслуженого педагога й дійсного небькчика, сл. п. проф. Петра Ісаїва.

Проф. д-р Петро Стерчо, як потім виявилось, цілком тим не сконфузився, що його зараховано до "тих, що відійшли", а преспокійно закінчив змагання з ювілейним обідом, далі виголосив привіт "Рідній Школі" від місцевого Відділу УККА, аж тоді вже справді відійшов, але додому — мешкати.

Присутній

Лисе!

Українські організації оскаржують своїх противників, що вони ллють воду на большевицький млин. В заключенні, всі українські організації ллють воду на большевицький млин.

Зате зорганізовані московські хулігани напали в Україні на жидівських туристів. — Американська преса помістила, що Київ і Одеса лежать в Україні, тобто хулігани налили води на український млин.

Харлампій

Дорогий, хоч і не рідний, Стрийку, Лисе Микито!

Дивує мене, що наш політичний провід не використовує теперішньої кризи енергії на те, щоби пропхати декількох наших людей до Білого Дому. Як відомо Тобі — президент Картер призначив великі суми грошей на дослідні над газоголем. До тої роботи напевно треба буде кількох тямущих в тому ділі людей. А де ж знайти кращих спеців від газоголю, як наші таборові "інженери"? Таж вони в підвалах таборових бльоків гнали такий газогол, що половина таборового населення була стало "під газом".

При цій нагоді подаю Тобі, Дорогий хоч і не рідний Стрийку, радісну вістку, що і в нашому, Микитівському, кодлі виростає спец (а радше спецця) в газоголі. Оце наймолодша членка нашого кодла, маленька Сисі, учениця 8 класи, одержала спеціальну нагороду від технічного товариства за опрацювання метод для виробу газоголю. Тож не здивуйся, Дорогий Стрийкуню, як на газоліній станції замість "филл ап вит екстра" почувеш: "филл ап вит микитівка".

В надії, що оба ще діждемося такого моменту, сердечно тисну Твою лапу.

Хоч і не рідний, але щиро Тобі відданий небьк
Степан МИКИТА

Дорогий Лисе!

В Гамільтоні говорять про одну розмову при барі: Десь після другої випивки один українець "випиває" свою журбу другому, що його дочка знайшла собі мурина і не годен того розбити, на нещастя родини і на сором.

Після четвертої чарки той другий каже:

— Що там за мурина! Моя дочка знайшла собі право-
О. Х.

Ярослав Гайвас теж
вибрав Свободу...

Вельмишановний і Дорогий
Маестро — Дулібський Краєне!
З нагоди 30-ліття Вашої му-
равлиної праці, якою обдаро-
вуете нас неперевершеними муд-
рощами з невичерпної криниці
таленту, прийміть і від нас сер-
дечний стиск руки, на
Многі — многі літа!

В. і О. САВЧИНСЬКІ — ко-
лишні стрийські найближчі су-
сідні з Крашевського Ч. 714.

Дорогий Друже!

Бажаю Вам в здоров'ї й з не-
змінним успіхом — наступних
30 років — будити совість чи-
тачів — невмирущого "Лиса
Микити"!

Йосиф і Олімпія Гіряк

Високоповажаний Маестро!

... Можна сказати: якби "Лис
Микита" був нездалий, то й чи-
тачів не було би.

Гратулюємо за Ваш труд і за
добрий гумор через 30 літ!
З повагою

П. і Р. Тимчуки

Дорогий Лисе!

Пересилаю Тобі кілька ав-
тентичних відповідей учнів
на годині релігії в українознав-
чій школі:

— Що є перший заповідь?
— Не будеш мав Бога...
— Коли треба йти до церк-
ву?

— Saturdays for Jews
and Sundays for Ukies.

— Що є Свята Трійця?
— Син за Духом коло Отця.
— Коли Бог уродився?
— Грудень 25, або 7 січня

ВС — АД.

— Який найстарша церква?
— Святого Софійка.

І. К.

ДЕМО!

● З Нью-Йорку повідомляють, що з нагоди 85-річчя корифея української сцени, Йосипа Гірняка, буде вмурована його пропам'ятна таблиця на політичному перелазі клоубу "Лис Микита", де Достойний Ювілят тяжко працював бар-тендером.

● В Джерзі Ситі говорять, що Український Народний Союз проголосив набір "відповідних осіб" — до редакції "Свободи", щоб було ким заповнити просторі, і ще далі пів-порожні приміщення хмаросягу "Українська Будівля".

● Поет Остап Тарнавський назвав свою найновішу книгу есеїв і новель "Камінні Степені", щоб підкреслити сумний факт, що в наші часи українська книжка доходить до читача так тяжко, як з каменя.

● З Міста Братньої Любови пишуть нам, що під час перебування гумориста Ікера у Філадельфії його голос так поправився, що проф. Зоя Маркович хоче його прийняти до вокального тріо СУМА "Соловейки".

● З Трентону інформують, що знаний громадський, пластовий, дивізійний і гімназійний діяч, мгр. Іван "Ванька" Костюк плянує заснувати там окремий загін "Лісових Чортів"-магістрів.

● Деякі діалектологи пишуть, що в українській мові є три основні діалекти: східньоукраїнський, західньоукраїнський і той, в котрому передаються українські радіопередачі "Голосу Америки".

● Про знаного колись у Львові музику-флейтиста, тепер на Стейтен Айленді говорять: "Хоч і ти, Владзю, глухий, як пень, то другого Бетовена вже з тебе не буде!"

● В Союзових колах говорять: "Як може Український Братський Союз відзначати своє 70-річчя, коли він існує під цією новою назвою всього два роки?"

● Наші земляки в Україні, одружені з жидівками, кажуть: жінка не є для розкоші — жінка, це допомога в транспорті на Захід!

МАТУРА

При maturі одної з наших українознавчих шкіл, на питання "Які є тварини в Україні," одна учениця написала: "Вівці є в Карпатах, а худоба і свині є всюди."

Матурант написав диктат, але не поставив як слід прогінки. З того вийшло таке:

"На станцію прийшов Іван на голові, мав капедох на ногах, нові чоботи в зубах, папіроску в очах, веселий погляд.

"Леся Українка померла на чужині, але її душу перевезли на Україну."

"Вона мала тяжке дитинство, бо мусіла вчитися..."

Піт спливав по нім від стін до голови.

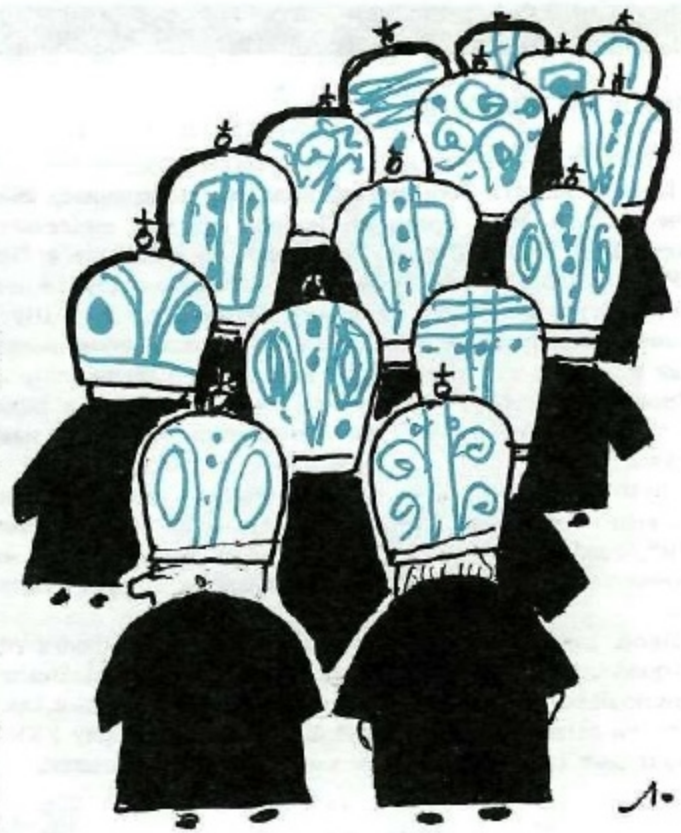
Советські гаразди

- Ти де дістаєш грибоків?
- Назбирав у ліску.
- А черга велика?

В барі

- Скільки пив платите?
- Не пам'ятаю... Дайте ще одно, то буде вісім.

В Римі готуються до нового Синоду, на яким мають іменувати шість нових єпископів

ГЕНЕРАЛИ Є — АЛЕ ДЕ ВІЙСЬКО

ЗМОДЕРНІЗОВАНЕ

Тримай кару, бо процесія йде!

Забула Мері, як Мариною була.

Громада по нитці — дисидентів шнурок ..

Брежнев у державі, як кіт у коморі: кого спіймає, того і з'їв.

Де два б'ються — там КГБ користає.

— Гарний образ, можна його поставити за шафою.

Ліпше не амти волосся, ніж бути лисим.

Посварився селенко з паном:

— Ябди пан не був паном, то пан дістав би від мене по морді!..

У нас деякі батьки замість навчати своїх дітей, як не треба поступати, дають недобрий приклад, як не треба поступати.

Найздоровіше є сміх і коров'яче молоко!

СЛАВКО ВИЖНИЦЬКИЙ

запрошує Вас, коли ви будете в Гантері, відвідати його ВИСТАВКУ ОБРАЗІВ, в його власній галерії, зараз у сусідстві мотелю Ксеня. Виставка відкрита ціле літо. Відкриття в неділю 29-го червня.

Оце недавно вернувся друг Олекса з туристичної поїздки в Україну. З дружиною, розуміється. Вона, то значить дружина, їздила вже туди три рази, і для неї така, скажемо, "тура", це те саме, що з маслом каша. А друг Олекса відбував "туру" вперше і тому "со страхом Божим"! Та й немає чого дивуватися: він — колишній дивізійник, член революційного підпілля на рідних землях, та й ще тепер доволі активний на політичному перелазі клобу "Лис Микита"... Не хотів він туди їхати за гріхи світу! Ну, просто, таки боявся!.. Але дружина його звалтувала: нудила, нудила, аж примудила.

Ну, що ж... Вернулися вони обое, можна б сказати, щасливо: дещо завезли туди, дещо привезли звідтам, але ж за три тижні часу, друг Олекса ніби не той став! Геть чоловічина змінився: забув говорити! Рідні друзі, кріскамерари з-під Бродів, співчутливо головами похитують, та й руками розводять: "Ось, як перепудили, селетка, сапожники окаянні! Так перелякали, що й мову в нього відняло!"

Зате, дружинонька, коб здорова була, говорить і за нього і за себе і рот в неї не замирається ані на мінуточку! З особливою експресією й деталями розповідає, як її на кордоні, в Чопі, ревідували, як роздягали, як перевіряли кожний рубець, кожну, можна б сказати, закутину... Це вам не розповідь, а готовий репортаж для телебачення або для радіопроеграми Українських Мелодій пана Романа Мариновича.

Аж одного разу під час такого жіничного репортажу з нашим другом Олексою сталася дивна переміна: він попросив налити йому дубельтового скача, випив душком, закректав, а тоді видобув із глибин душевних зламаним голосом таку багатомовну резолюцію:

— А щоб їх ясний!.. і так далі, і так далі.

І гримнув кулаком по столі, аж забряжчали пляшки, склянки і всяка там дрібнота... Всі шанобливо замовкли. Фактично до його сповнених трагізму слів про голу підсопєтську дійсність не треба було дальших коментарів, і всі присутні це зрозуміли та вшанували однохвилинною мовчанкою...

Всі, окрім рідної дружини!

— Оце мій чоловічок! — заторохкотіла, як машинна пістоля. — Завжди мене переб'є в такому місці, коли я хочу щось важливе сказати! Ось і тепер мене перебив, і я не знаю, на чому я стала!

Друг Олекса зробився білий, як пластиковий обрус на пічківому столі, і знову мову в нього відняло!.. Та цим разом причиною нещастя не був наш відвачний лютий воєрог, а власна жінка.

І к е ф.

Як кожного року в Гантері в Мотелі «Ксеня»

ВИСТАВКА КАРТИН

Едварда, Юрія і Яреми КОЗАКІВ

Відкриття з днем 4-го липня.

З цієї нагоди в суботу 5-го липня

«ЗУСТРІЧ НА КОБЗЯРІВЦІ»

8-ма год. вечора при співучасті Ульяни Любович, І. Кедрина, Ікєра, С. Крижанівського, М. Титли та Грися Зозулі.

«ПОЛІТИКА»

ЛИСЯЧИЙ КОМЕНТАР

Детройтські "Українські Вісті" в числі з 16 квітня ц. р. повідомляючи на першій сторінці про спільні наради членів Президії Секретаріату СКВУ з членами Закордонного Представництва Української Гельсінгської Групи, відмічають, що між представниками членів Президії Секретаріату СКВУ був також Митр. Мирослав Харина з Філадельфії...

Наскільки нам відомо, о. прелат Мирослав Харина філадельфійським Митрополитом ще не є, але напевно дуже зрадіє таким особливим вирізненням його особи редакцією "Українських Вістей".

Мудрість національної бари

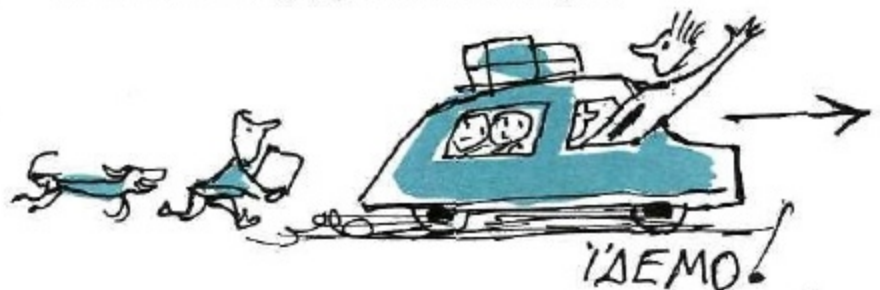
Не пий, тоді заощадиш. Як заощадиш, тоді пропий.

Дві речі можуть сьогодні завалити державу: перша — п'янство, друга — прогібіція.

НЕЩАСЛИВИЙ ВИПАДОК

Іхав шахіст від приятеля по шістьох матах і стільки ж коняках. Як він виїхав на шосе, побачив три дороги. Він вибрав ту середню, і їхалося йому розмаїто, поки чорний кіт не перебіг йому дороги. Кіт не мав щастя.

Незабаром виїдемо на вакації, на лоно природи. Дуже можливо, що при цій okazji станемо віч-у-віч з постаттями, яких знімки оце поміщуємо. Щоби не наразитися на неприємності ми познайомлюємо вас з громадською, чи партійною приналежністю ланої особи.

Equus Caballus

Союзний діяч

Capra vel Capella vel Hircus vel Amatheia vel Olenia

Член Визвольного Фронту

Cervus Elaphus vel Cervus Capreolus

Дисидентка

Canis

Головний предсідник

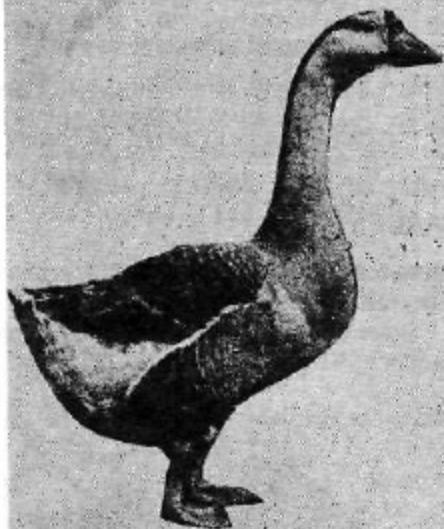
Gallus Domesticus

Діяч Патріяршого Руху

Lepus Cuniculus

Мельниківець

Anser

Делегатка Союзу Українок

Felis

Редактор «Нашого Голосу»

Bos Domesticus

Редактор «Америки»

ШИВОРОТ НА ВИВОРОТ

Є такий край, що его нема ані в телефонічній книшці, ані на жадній мапі світу. Десь ген, де дідько добраніч каже, але ше далше.

Діє си в тотім краю всьо то, шо на нашій землі, екби у люстрі, лишен жи шиворот на виворот.

Дайминато, ек хтос на нашій кулі земській пчіхне, то тамки, у тім краю, тиж хтос пчіхне. Йно жи ек такому тут кажут "на здоровле", то там кажут — "здох бис"!

Такий то край. На Великдень обходят Різдво, а на Різдво Великдень.

Або ек тут у нас є Новий Рік, то у них є Старий Рік. Зигарки ходет узад і місець рахує си від трицетого до піршого, а не від піршого до трицетого.

Такий тото край дивовижний і нарід називає си не народ, але "діран".

Партії там такі, ек у нас, йно називають си инакше.

Найперше йдут — УХАЧІ. Так си називають, бо вуха маюют великі, ек у зайців. Чуют тими вухами, де шо си діє і де еку неправду говорет. А ек зачуют правду, то зараз еї засталуют, або перекутуют.

Потім йдут — ОКАРІ, жи видят скрузь, навит уночи, шо де екийс їх Цангі екус нову напасть рихтує.

ЮРЦЬО КОСАЧ — ДРОВОРУБОМ

В «отечественному» журналі «Отчизна» Ю. Косач жаліється, як він тяжко страждає у капіталістичній Америці, бо навіть мусів працювати дроворубом.

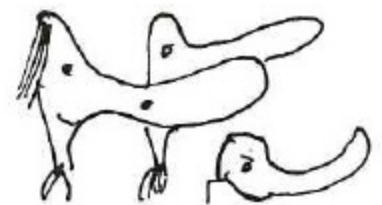
УККА ЗАСУДЖУЄ ПОЛІТИЧНУ КОНЦЕПЦІЮ Т. Г. ШЕВЧЕНКА

(Нью-Йорк, власний кореспондент). Тут відбулося чергове засідання Крайової Ради УККА. Зовсім несподівано, один з чільних діячів

зробив внесок, який засуджує політичну концепцію Т. Г. Шевченка. Він заявив здивованим членам Крайової Ради, шо Шевченко написав "Нема на світі України" і шо це являється окремою формою загальновідомої російської політичної концепції, згідно з якою України "не било, нет і бить не может!" Дальше внескодавець подав до відома, шо Шевченко багато з своїх прозових творів написав російською мовою, шо є явним доказом його про-російських тенденцій.

Цей внесок викликав гарячу дискусію. Опоненти пропозованого внеску резолюції вимагали, щоби прочитати ЦІЛУ поему Шевченка, заки засуджувати його політичну концепцію. Однак прихильники резолюції відповідали, шо вони "Кобзаря" читали ще в четвертій класі і тому немає потреби і часу ще раз його читати. Опоненти резолюції закидали її пропонентам, шо вони не дійшли до четвертої класи, бо сиділи два роки в третій.

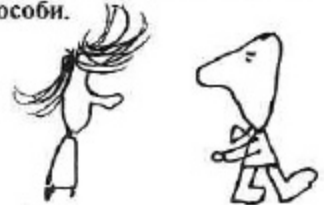
Після завзятої дискусії, підчас якої деякі члени Крайової Ради покинули засідання на знак протесту, резолюція була прийнята більшістю голосів. Це являється ще однією перемогою демократичного способу розв'язки складних проблем на лоні Крайової Ради УККА.

НОСАЧИ — то такі, жи тримаюют ніс на вітрі і вішохуюют ситуацію, аби знати коли і куди, і на еку Формозу, хвостом завернути.

Є ше ВАГАРІ, або ПИСКАРІ, жи то езиками плешут, ек баби праниками. Чим більше езиком нахляпає, тим більший гонір для особи.

Є тиж ЧУПРІ і ЛИСОГОРИ. Чупрії то тиж правдомовці, жи ем аж з чупрів курут си, а Лисогори — то такі самі, ек у нас лігом на Союзівці, йно жи ек ходет, то обдасами наперед.

Такий то світ инакший, а в тім світі маюют своїх дисидентів, жи ех звут НЕДОСИДАМИ. А межди ними тиж графит си екийс недоварений, жи ме на гвавт робити згоду межди людьми, але воно віде шиворот на зиворот.

Але тот ех АКАКУ тото зверта примастит, приплеще і пусит помежи ДІРАН.

Нашому визначному письменникові стукнула вісімдесятка. Десь в далекому ліску кувала зозуля навесні, а тут земляки влаштували ювілей. Люди зібрались громадно й виявили свою пошану до заслуг ювілята. Ніхто не пожалів заплатити 25 доларів вступу, щоб тільки бути на цьому ювілей. Бенкет був величавий. Була молитва, були промови, були привіти: був тост, була курка, був індик і стейк — була й випивка. Ювілят розчулився: біля нього з'явилась пачка книжок найновішого його видання. Йому захотілось кожному учасникові підписати книжку. Але в зарядовців бенкету був свій підхід: перед кожного учасника поставити книжку і навіть ціни не ставити, об'явити добровільний даток. Це напевно допоможе покрити ціле видання. Люди грошовиті! Якщо вони двадцять п'ять доларів не жаліли на квиток вступу, то що їм ще докинути пару доларів за книжку? — думали. Рознесли книжку з автографом автора. Над багатими столами промайнула хмарина й дихнула холодком.

— А що це? На десерт книжка? Це ж не курка, ані випивка.

— Це безплатно.

— Нехай і безплатно. Кому тепер книжка потрібна?

Але вслід за цим подали на стіл торт, морожене, ще по одній пляшці вина на п'ятьох і гумор поправився. Проспівали многоліття, помолились і весело розходились додів, в переконанні, що вшанували письменника як слід.

На столах залишились книжки.

Тільки одна чесна людина, завернувшись з-за порога, сказала: "Скажіть, скільки та книжка? Я вам заплачу, а книжку собі тримайте!"

І. ЧАБАНРУК

— Міністерська течка за 1000 доларів! Купуйте, люди!..

Щоб у Гантері, на пляжі,
Хлопців чарувати,
Треба конче в "Діадемі"
Гарний стрій придбати.

На пляж чи на забаву, на вакації чи по вакаціях, у кожний час і в кожній порі року одягнетесь елегантно і з смаком в цій широкознаній між своїми та чужинцями українській галантерейній крамниці та першорядній майстерні жіночих і чоловічих одягів

МАРІ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ
"DIADEM", 142 Second Ave., N.Y. City

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

- \$100.00 — И. Гірник
- \$25.00 — Д-р П. Т. Демус, Д. Кузик, О. Савчинський, д-р Р. П. Смик
- \$22.00 — д-р Р. І. Кравчук
- \$20.00 — Ю. Лопатинський, д-р А. Б. Макарушка
- \$16.00 — П. Плевако — Франція
- \$14.00 — Н. Духній
- \$12.00 — М. Ковнарська, М. Хом'як, О. Де Шудрий
- \$10.00 — о. А. Борса, С. Білик, о. К. Грищина, Р. Іваницький
- \$9.00 — М. Ковій, о. С. Слупчинський
- \$8.00 — Л. Джонс, Ю. Турів, А. Пахолок
- \$7.00 — д-р М. Гнатчук, о. Р. Гробельський, М. Данши, Ю. Дзюва, М. Івасівка, М. Лаврин, С. Легенький, М. Нагірник, Я. Остап'юк, Д. Хоман, М. Ярославич
- \$5.00 — С. Гурко, о. С. Клепарчук, С. Кукаришин, д-р Б. Лончина, Т. Чечерський, М. Е. Татарин, М. Турянський, Б. Ухач
- \$4.00 — Р. Березовський, А. Вітковський, О. Головка, Р. Колісник, Я. Коженівський, Н. Лучків, М. Сзарук, А. Сміт, О. Тарнавський
- \$3.50 — З. Томків
- \$3.00 — І. Гриневич, Б. Кунко, Р. Пронь, Б. Рудичів — Англія
- \$2.00 — М. Бігун, З. Бобовник, П. Богданський, Л. Гуменик, О. Л. Дольницька, П. Гайда, Р. Гладка, Я. Горбачевський, Л. Гефферт, І. О. Дмитрик, Я. Івахів, Н. Каменецька, І. Квасниця, Р. Я. Книш, С. Костик, Н. Красножони, С. Кравець, Я. Кристалович, Л. Лисак, С. Луцишин, С. Масюк, Е. І. Михайлів, Р. Олинєць, Г. Паславський, Б. Пашковський, В. Потішко, Я. Пришляк, Р. Равлюк, Б. Раковський, О. Саворський, С. Стацник, Укр. Радіо — Австралія, А. Чепига, д-р М. Якимечко.

Дякуємо!

"THE FOX"

P.O. BOX 10148

Detroit, Michigan 48210

Чна передплата 8.00 дол.

Editor Edward Kozak